Torsdag, den 10. oktober 2019

P9_TA(2019)0032

Flerårig finansiel ramme 2021-2027 og egne indtægter: Det er tid til at opfylde borgernes forventninger

Europa-Parlamentets beslutning af 10. oktober 2019 om den flerårige finansielle ramme 2021-2027 og egne indtægter: Det er tid til at opfylde borgernes forventninger (2019/2833(RSP))

(2021/C 202/07)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til artikel 310, 311, 312 og 323 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),

— der henviser til Kommissionens forslag af 2. maj 2018 om den flerårige finansielle ramme (FFR) for 2021-2027 og ordningen for Den Europæiske Unions egne indtægter,

— der henviser til sin beslutning af 14. marts 2018 om den næste FFR, forberedelse af Parlamentets holdning til den flerårige finansielle ramme efter 2020 ([1]) og om reform af Den Europæiske Unions ordning for egne indtægter ([2]),

— der henviser til sin beslutning af 30. maj 2018 om den flerårige finansielle ramme 2021-2027 og egne indtægter ([3]),

— der henviser til sin interimsbetænkning af 14. november 2018 med titlen interimsbetænkning om FFR 2021-2027 — Parlamentets holdning med henblik på en aftale ([4]),

— der henviser til Kommissionens og Rådets redegørelser af 10. oktober 2019 om den flerårige finansielle ramme 2021-2017 og egne indtægter; Det er tid til at opfylde borgernes forventninger,

— der henviser til forretningsordenens artikel 132, stk. 2,

1. erklærer, at det er på tide at opfylde EU-borgernes forventninger og matche EU's politiske forpligtelser og ambitioner med de nødvendige finansielle midler; er fast besluttet på at sikre en stærk og troværdig FFR, der vil sætte EU i stand til at reagere effektivt på vigtige udfordringer og nå dets politiske mål i den næste syvårsperiode; mener, at valget til Europa-Parlamentet i 2019 gav fornyet legitimitet til Parlamentets holdning og rolle i denne proces; erklærer sig rede til at forkaste enhver holdning fra Rådet, der ikke respekterer Parlamentets beføjelser eller tager hensyn til dets holdninger;

2. vedtager nærværende beslutning med henblik på at bekræfte og ajourføre sit forhandlingsmandat med hensyn til såvel udgifts- som indtægtssiden i den næste FFR; kræver, at der hurtigst muligt indledes forhandlinger med Rådet med henblik på at nå frem til en solid aftale i tide, og understreger, at Parlamentet har været parat til at gøre dette siden november 2018; anmoder om, at Kommissionen fremlægger en FFR-nødplan som et sikkerhedsnet, der har til formål at beskytte modtagerne af EU's finansieringsprogrammer, hvilket vil gøre det muligt at forlænge den nuværende FFR, i tilfælde af at den næste FFR ikke vedtages i tide;

Bekræftelse af Parlamentets faste holdning

3. bekræfter sit forhandlingsmandat som fastsat i dets interimsbetænkning om FFR af 14. november 2018 om tallene for FFR (pr. program, udgiftsområde og på globalt plan), EU's egne indtægter, fleksibilitetsbestemmelser, midtvejsrevision og horisontale principper som mainstreaming af FN's mål for bæredygtig udvikling, klima og ligestilling mellem kønnene på tværs af alle politikker og initiativer i den næste FFR samt om specifikke ændringer til den foreslåede FFR-forordning og den interinstitutionelle aftale;

([1]) EUT C 162 af 10.5.2019, s. 51.
([2]) EUT C 162 af 10.5.2019, s. 71.
([3]) Vedtagne tekster, P8_TA(2018)0226.
([4]) Vedtagne tekster, P8_TA(2018)0449.

4. gentager, at den næste FFR bør fastsættes til 1 324.1 mia. EUR i 2018-priser, hvilket svarer til 1,3 % af EU-27's bruttonationalindkomst (BNI); understreger, at dette globale tal er resultatet af en bottom-up-vurdering af det krævede finansieringsniveau for hvert EU-program og hver EU-politik; minder i denne forbindelse om Parlamentets intention om at styrke flagskibsprogrammerne (f.eks. på områderne ungdom, forskning og innovation, miljø, klimaforandringer, infrastruktur, SMV'er, digitalisering og sociale rettigheder), fastholde finansieringen af eksisterende EU-politikker i faste priser (navnlig samhørighed, landbrug og fiskeri) og matche yderligere ansvarsområder (f.eks. inden for migration, optræden udadtil og forsvar) med yderligere finansielle midler; er af den faste overbevisning, at den europæiske merværdi opnås ved at samle ressourcerne på EU-plan som et spørgsmål om effektivitet, solidaritet og globale virkninger; understreger i denne forbindelse nødvendigheden af, at de fremtidige udgifter i højere grad fokuseres på resultater;

5. understreger, at Parlamentet ikke vil godkende den flerårige finansielle ramme uden en aftale om reformen af EU's ordning for egne indtægter, herunder indførelse af en vifte af nye egne indtægter, som i højere grad stemmer overens med EU's vigtigste politiske prioriteter og skaber større incitament til at gøre fremskridt i forbindelse med disse; minder om, at formålet med at indføre nye egne indtægter ikke blot består i at reducere den dominerende andel af BNI-baserede bidrag, men også at sikre tilstrækkelig finansiering af EU's udgifter under den flerårige finansielle ramme; bekræfter sin holdning — således som den fremgår af interimsbetænkningen om FFR — for så vidt angår listen over potentielle kandidater til nye egne indtægter (et fælles konsolideret selskabsskattegrundlag, beskatning af digitale tjenester, en afgift på finansielle transaktioner, indtægter fra emissionshandelssystemet, en plastikafgift og en CO_2-grænsetilpasningsmekanisme), om at afskaffe alle rabatter og korrektioner, forenkle de momsbaserede egne indtægter, nedsætte de nationale »opkrævningsomkostninger«, som tilbageholdes i forbindelse med told, samt om at medtage andre indtægter i form af bøder og gebyrer i EU-budgettet;

6. bekræfter endnu engang nødvendigheden af at indføre en ny mekanisme til at beskytte EU-budgettet, når retsstatsprincippet ikke overholdes, eller når de i artikel 2 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU) fastsatte værdier systematisk trues, og dette påvirker eller risikerer at påvirke principperne om forsvarlig økonomisk forvaltning eller beskyttelsen af Unionens finansielle interesser; understreger, at sådanne foranstaltninger ikke må berøre statslige enheders eller medlemsstaters forpligtelse til at foretage betalinger til de endeligt begunstigede eller til støttemodtagerne;

Reaktion på nye initiativer efter valget til Europa-Parlamentet

7. glæder sig over de politiske tilsagn vedrørende yderligere initiativer, som den valgte formand for Kommissionen traf beslutning om efter sin godkendelse i juli 2019, og forventer, at de budgetmæssige konsekvenser heraf afklares snarest muligt; understreger den omstændighed, at alle nye initiativer, hvoraf visse allerede var imødeset i Parlamentets interimsbetænkning, bør beregnes i tillæg til Kommissionen oprindelige forslag for den næste periode og således resultere i højere FFR-lofter end oprindeligt foreslået; forventer derfor, at Kommissionen formelt afspejler de budgetmæssige konsekvenser af disse initiativer i sit oprindelige FFR-forslag og sammen med Parlamentet forsvarer det nødvendige finansieringsniveau i de kommende FFR-forhandlinger med Rådet;

8. opfordrer til, at den nye Kommission straks fremlægger yderligere lovgivningsmæssige forslag om udvikling af nye instrumenter, således at finansieringen af disse lovforslag kan indgå i aftalen om den næste FFR; forventer, at alle eventuelle nye initiativer, der måtte blive foreslået efter vedtagelsen af den flerårige finansielle ramme for 2021-2027, finansieres gennem nye bevillinger;

9. glæder sig på indtægtssiden over den valgte formands tilsagn om at relancere eller udvide en række initiativer, som bør indgå i den fremtidige vifte af nye egne indtægter; opfordrer navnlig medlemsstaterne til at benytte sig af muligheden for at indføre en CO_2-grænsetilpasningsmekanisme, som ville være en rimelig måde, hvorpå der kunne reageres på det folkelige krav om at udvise beslutsomt lederskab i kampen mod klimaforandringer, samtidig med at der sikres lige konkurrencevilkår i den internationale handel;

Et yderligere skridt hen imod klimaomstilling

10. bekræfter endnu engang sin utvetydige støtte til princippet om integrering af klimaindsatsen; opfordrer Kommissionen til at sikre, at den næste FFR er i fuld overensstemmelse med Parisaftalen, og understreger, at der er et presserende behov for at foretage endnu et kvantespring i den politiske og finansielle indsats med henblik på at nå målene heri samt en retfærdig omstilling til en kulstofneutral økonomi baseret på de højeste sociale kriterier, således at hverken mennesker eller regioner lades i stikken; ser frem til at modtage et konkret forslag om den europæiske grønne aftale, således som den kommende formand for Kommissionen har skitseret i sine politiske retningslinjer; forventer, at budgetmidlerne i den næste finansielle programmeringsperiode kommer til at modsvare denne ambition, men understreger samtidig, at en reduceret FFR vil være et åbenlyst tilbageskridt;

11. fremhæver, at den fælles klimaindsats på EU-plan afføder en betydelig merværdi og derfor bør udgøre kernen i en modernisering af EU's budget og dets udgiftsprogrammer; understreger derfor, at integrering af klima og biodiversitet i den næste flerårige finansielle ramme er nødt til at gå ud over de niveauer for målrettede investeringer, der er fastsat i dets interimsbetænkning, men også med hensyn til at integrere den klimamæssige og sociale dimension i beslutningsprocessen for alle større programmer og i hele den politiske cyklus; kræver i denne forbindelse desuden en mere gennemsigtig, stringent og omfattende metode, herunder reviderede resultatindikatorer for fastlæggelse og sporing af klimarelaterede udgifter og biodiversitetsrelevante udgifter, forebyggelse af økonomisk støtte til skadelige foranstaltninger og overvågning af de mellem- og langsigtede indvirkninger af klimamainstreamingen for så vidt angår modvirkning af klimaforandringer og tilpasning til konsekvenserne heraf; opfordrer til, at Parlamentet inddrages tæt i udformningen af en sådan metode;

Øjeblikkelig indledning af interinstitutionelle forhandlinger

12. minder om, at det i artikel 312, stk. 5, i TEUF fastsættes, at de tre EU-institutioner »træffer de nødvendige foranstaltninger for at lette vedtagelsen af den flerårige finansielle ramme«; understreger, at Parlamentet har været parat til at forhandle om alle aspekter af pakken vedrørende den flerårige finansielle ramme og egne indtægter i næsten et år, mens Rådet hidtil ikke har accepteret at deltage i én eneste meningsfuld drøftelse ud over de korte og formelle briefinger og debriefinger i tilknytning til samlingen i Rådet (almindelige anliggender); mener, at sådanne minimalistiske kontakter ikke kan betragtes som et tilfredsstillende interinstitutionelt samarbejde og ikke er i overensstemmelse med, hvad traktaten udtrykkeligt kræver;

13. kræver derfor, at de interinstitutionelle forhandlinger om den flerårige finansielle ramme og egne indtægter omgående intensiveres med henblik på at bane vejen for reelle forhandlinger, og opfordrer Rådet til straks at vedtage sit forhandlingsmandat; mener, at Rådet med henblik på at sikre sig Parlamentets godkendelse, bør tage behørigt hensyn til Parlamentets holdning, allerede når det træffer beslutning om sin egen holdning; forventer, at Rådets formandskab og Kommissionen med dette for øje klart kommunikerer og forklarer Parlamentets holdning for Rådet for Almindelige Anliggender og anmoder om, at Parlamentets forhandlingsdelegation er til stede på alle uformelle rådsmøder, der vedrører den flerårige finansielle ramme; understreger nødvendigheden af at gå videre med særlige trilaterale møder for at uddybe drøftelserne om de forskellige aspekter af FFR-forslagene og forslagene om egne indtægter, som bør supplere de bestående briefinger og debriefinger i Rådet (almindelige anliggender); forventer desuden, at der indkaldes til møder på højt plan mellem formændene for institutionerne i overensstemmelse med artikel 324 i TEUF;

Sikring af Parlamentets beføjelser

14. noterer sig Rådets metode for så vidt angår udarbejdelsen af FFR-forhandlingsbokse; frygter imidlertid, at det også er et forsøg på at give Det Europæiske Råd en dominerende rolle med hensyn til at træffe uigenkaldelige beslutninger vedrørende flere aspekter af den næste FFR, sådan som det var tilfældet i den proces, der førte til vedtagelsen af den nuværende FFR; understreger, at Parlamentet ikke vil gummistemple et fait accompli fra Det Europæiske Råds side og er rede til at nægte at give sin godkendelse, indtil der er opnået en tilfredsstillende aftale;

15. understreger, at disse forhandlingsbokse ikke kun omfatter elementer af FFR-forordningen, som Parlamentet skal godkende, men også et betydeligt antal lovgivningsmæssige bestemmelser vedrørende EU's sektorpolitikker, der skal vedtages i henhold til den almindelige lovgivningsprocedure; mener derfor, at sådanne forhandlingsbokse ikke afspejler andet end en intern rådsprocedure, der på ingen måde må forhindre Parlamentet i at gennemføre reelle forhandlinger om alle elementer i FFR-pakken og sektorspecifik lovgivning; opfordrer derfor indtrængende Rådet til at indlede forhandlinger med Parlamentet om alle aspekter af den sektorspecifikke lovgivning om oprettelse af de nye EU-programmer samt om forslaget om retsstatsprincippet;

16. minder om, at Det Europæiske Råds konklusioner er af politisk karakter, og at artikel 15, stk. 1, i TEU forbyder Det Europæiske Råd at udøve lovgivende funktioner; opfordrer derfor Det Europæiske Råd til at afstå fra at vedtage detaljerede og angiveligt bindende konklusioner på grundlag af FFR-forhandlingsboksen, da dette vil udgøre en direkte indblanding i lovgivningen; stoler på, at Kommissionen som en ærlig mægler og vogter af traktaterne vil støtte Parlamentet i udøvelsen af dets lovgivningsmæssige beføjelser, både med hensyn til godkendelsesproceduren og den almindelige lovgivningsprocedure;

Et sikkerhedsnet til beskyttelse af modtagerne af EU-programmer: udarbejdelse af en FFR-nødplan

17. beklager, at Det Europæiske Råd allerede har forlænget fristen for at træffe en politisk beslutning adskillige gange; frygter, at der, hvis Rådet og Det Europæiske Råd løber ind i yderligere forsinkelser uden at inddrage Parlamentet, er en klar risiko for, at sådanne komplekse forhandlinger ikke kan afsluttes med succes inden udløbet af den nuværende FFR; minder om de alvorlige tilbageslag for iværksættelsen af EU-programmer, der efterfulgte den sene vedtagelse af den nuværende FFR, som det tidligere har været tilfældet;

18. minder om, at artikel 312, stk. 4, i TEUF indeholder bestemmelser om et sikkerhedsnet i form af en midlertidig forlængelse af gyldighedsperioden for de lofter og andre bestemmelser, der gælder for det sidste år af den nuværende ramme; er imidlertid bekymret over, at et sådant sikkerhedsnet ikke blot kan undermineres af manglende parathed på operationelt plan, men også som følge af de udløbsdatoer, der gælder for nogle af de nuværende EU-programmer; advarer i denne forbindelse mod at lukke EU-programmer ned og erklærer, at den ikke agter at blive tvunget til at acceptere en dårlig aftale på grund af tidspres;

19. opfordrer derfor indtrængende Kommissionen til straks at påbegynde udarbejdelsen af en FFR-nødplan med henblik på at beskytte støttemodtagerne og sikre kontinuitet i finansieringen, hvis det bliver nødvendigt at forlænge den nuværende FFR; anmoder om, at en sådan plan forelægges formelt i begyndelsen af 2020 med henblik på en hurtig vedtagelse i Rådet og Parlamentet; anmoder om, at denne plan kommer til at indeholde et horisontalt lovgivningsforslag om ophævelse af de tidsfrister, der er fastsat i de relevante programmer, således at der sikres overensstemmelse med artikel 312, stk. 4, i TEUF, og om at inkludere konkrete operationelle bestemmelser, navnlig med henblik på videreførelsen af politikker under delt forvaltning;

o

o o

20. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Det Europæiske Råd og Kommissionen.